

Kateřina Kubalová
ilustrace Zdeňka Őtudlarov

Plařmyřka

*Jak mal myřk
hledal odvahu*

bambôk®

Kateřina Kubalová
ilustrace Zdeňka Őtudlarov

Plasmyška

*Jak mal myšák
hledal odvahu*

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Kateřina Kubalová

Plašmyška

Jak malý myšák hledal odvahu

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 7778. publikaci

Ilustrace Zdeňka Študlarová

Foto K. M. Baalbaki

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 56

Vydání 1., 2020

Vytisklo TISK CENTRUM, s.r.o., Moravany

© Grada Publishing, a.s., 2020

Cover Illustration © Zdeňka Študlarová, 2020

ISBN 978-80-271-1896-0 (pdf)

ISBN 978-80-271-1774-1 (print)

OBSAH

Jak to všechno začalo	7
Není myš jako myš	13
V syslím pelechu	19
Veverka	25
U zajíců	31
Kde je kachní hnízdo?	37
U lidí	43
Domů	51
O autorce	54

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Budu vám vyprávět příběh – příběh o velké odvaze a malé myšce, tedy vlastně myšákovi. Tak tenhle myšák se jmenoval... Jak on se vlastně jmenoval? Víte, že už ani nevím? Nikdo mu totiž neřekl jinak než Plašmyška, protože to byl pěkný strašpytlík, bojínek a bázlivec. Zkrátka, všeho se bál. Bál se ráno otevřít oči, jestli se náhodou neprobudil v cizím pokojíčku, bál se jít do myší školky plné neznámých myšátek, bál se jít do obchodu, že zapomene, co má koupit, a tak bychom mohli pokračovat do nekonečna. Seděl raději doma a koukal se z okna.

„Ten sníh se krásně třpytí,“ zajásal Plašmyška jednou ráno. „To je nádhera.“

„Tak pojď, půjdeme postavit sněhuláka,“ nabídla mu jeho maminka.

„Hm, to radši nééé. Já se bojím, že by mě zábly nožičky,“ nedal se sněhovou nádherou zlákat myšáček a raději si vzal pastelky a sněhuláka nakreslil.

„Je to moc hezký obrázek,“ pochválil ho tatínek, když se večer vrátil z práce. „Ale měl bys sebrat odvalu a postavit opravdového sněhuláka.“

Jednou chtěla vzít Plašmyšku sestřička Eliška na jarní slavnost.

„Jen pojd' s námi,“ přemlouvala ho i Eliščina kamarádka myška Anežka. „Budeme zdobit květinami slavobránu a tancovat kolem ohně.“

Plašmyška se rozhodl, že půjde. Už skoro hledal boty, ale pak si uvědomil, že se vlastně bojí ohně, a tak šly Eliška s Anežkou jako obvykle samy.

Koncem léta u dveří myšího domečku zaklepal velký, neznámý myšák. Plašmyška strachem ani nedutal. Seděl schoulený pod stolkem v obýváku a třásl se. Maminka se ale naštěstí nebála a dveře otevřela, takže jejich nový soused myšák Hubert nemusel dlouho čekat.

„Dobrý den, sousedko,“ pozdravil maminku s úsměvem. „Chtěli bychom se poznat se všemi sousedy, proto pořádáme v sobotu slavnost a rádi bychom vás na ni pozvali. Přijdete?“

„Moc rádi,“ odvětila maminka a hned se s tatínkem domlouvali na dárku, který novým sousedům přinesou.

A Plašmyška? Ten se rozhodně netěšil, ani dárek ho vůbec nezajímal. V jeho malé hlavince už se totiž začaly rojit obavy z návštěvy. Co když se mu v jejich domě nebude líbit? Co když jsou to zlí myšáci a chystají na všechny past? Co když mu nebude chutnat jídlo, které připraví? No, můžete si sami domyslet, jak to dopadlo. Ano, správně. Maminka, tatínek i Eliška šli svátečně nastrojeni na slavnost sami a Plašmyška zůstal doma. Seděl u okna a napínal uši, aby škvírkou v okenním rámu něco z té slávy zaslechl.

„Proč nepřišel i váš synek?“ ptal se u dveří myšák Hubert tatínka. „Máte přece ještě synka, nemám pravdu?“